

ԼԱՊՏԵՐ

Դ Ի Ո Ք Ի Ն Ե Ա Ն

ԼԱՊՏԵՐԻ չրջանը 60 օրնակէ կը բաղկանայ	30
չրջանին գինն է դանկան	40
Նիսաչրջանին	25
Գաւառաց համար	50
Եւրոպայի օրինակի գինն է փողոց	30
Նամակ կամ ո՛ր է գրութիւն պէտք է ուղղել	
առ Տնօրէն և Տէր Արամ Աշեան Կ. Պոլիս	
Այս մօրիցի խոն փօրի յարկ թիւ 35	

Ա. ՏԱՐԻ Ա. ԵՐԶԱՆ

1884 ՍԵՊՏԵՄԲԵՐ 7

ԹԻՒ 45

ԼՐԱԳԻՐՔ ԵՒ ՀԱՆԴԵՍՔ

Ե.

ԲՈՒՐԱՍՏԱՆ ՄԱՆԿԱՆՑ

Նախ Վուրաստան Մանկանցի նկա-
րագրականն ուղարկելու համար ներդու-
թիւն կը խրդրեմք Վուրաստան Մանկանցի
հրատարակիչներէն՝ խմբագրէն և զայն ըն-
թերցող ամեն մեծ՝ պզտիկ և միջակ ան-
ձերէն, նաեւ այն ամեն արժանապատիւ
անհատներէն, որք թէպէտ ո՛չ մեծ, ո՛չ
պզտիկ, ո՛չ միջակ են, բայց են բան մը
որ կիկնայ ընդ մէջ մեծին և պզտիկին,
ընդ մէջ միջակին և անմիջակին. ապա՝
կոկրիմք ահա՛ խորին տկնածութեամբ՝ եր-
կիւղածութեամբ՝ և այն ամեն շեամբս վեր-
ջաւորող յարգական զգացումներ բացառ-
ող բաւերու ազդեցութեան տակ կամ
յատակ Վուրաստան Մանկանցի նկարագ-
րականին:

Վուրաստան Մանկանցը հանդէս մ'է

կիտամեայ, պարունակութիւնը կամփոփե-
մա էջ մը հատուածին մէջ՝ Թարոյական,
Գրխտոնէական, Պատմական, Ուսումնական
Աշխարհագրական և այլ պիտանի գիտելիք.
Մանկական վէպեր, Մանրավէպեր, Զուար-
ճակի խաղեր, Հանելուկներ, Երգեր, Վիշ-
քեր, Բանաստեղծութիւններ, Պեճագրա-
կաններ, Սուտեր, Իրաւներ, Եւն. և ուր. Հը-
րատարակիչները երկու հոգի են, երկուք
ալ շուքերնին, չորս մէյմալ Խմբագիրը
հանձնեմ իւր շուքովն՝ վեց, մէյ մալ Հան-
դէսը հանդերձ իւր շուքովն՝ ութ, քսան
ալ պտակեր հանդերձ իրենց շուքերովն՝
քառասուն և ութ. Արդ Վուրաստան Ման-
կանցը կը հրատարակուի քառասուն և ութ
շնչաւոր և անշուշտ խմբագիրներու աշխա-
տակցութեամբ:

Վուրաստան Մանկանց կը հազնի ճիշդ
մարմնոյն յարմար ձեւուած ֆանելա մը,
ամառներն ալ չհաներ զայն վրայէն, որով-
հետեւ շատ մեկտու է. այս ֆանելային վը-
րայ կան կէտեր՝ գիծեր՝ գիրեր և պատ-
կերներ, կամ, պատկերներ՝ գիրեր՝ գիծեր
և կէտեր, (եւ գառնալու դրութեամբ):

Տղայոց համար կը պատրաստուի, կամ տղաքները կը պատրաստուին տնոր համար, տակաջի մեր նպատակը մանրամասնորէն ի մասնատիրել չէ տնոր պատրաստութեան եղանակը, բաւական է որ պատրաստուի, միայն սա ցուայի է որ տղայք յաճախ Բարաստան Մանկանցքը չհասկնալու դժբաղդութեան մէջ ինքալու ստիպուած են, խմբագրութիւնը փափաք յայտնած է եղեր իւր հանդէսը չափահասներու ալ օգտակար ընել, թէպէտ չափահասք այս բանին բողբոսած են, ահա՛ Խմբագրութեան իւր հանդէսը տղոց անհասկնալի կացուցանելու փոխար պատճառը, տակաջի Հանդիպին անունը միշտ պիտի ըլլայ և պիտի մնայ Մանկանց Բարաստան, հակառակ Պատ. Խմբագրութեան ազնուագործ փափաքին՝ այս փափաքն ալ զարմ. ունի, պէտք է ճանչնալ և խոտտոմանիլ։

Բարաստան մանկանցի հրատարակչաց անձնական նկարագրութիւնն՝ խորհելով որ զմեզ կրնայ անպատեհութեանց տուածնոր գել, և ըսել այնպիսի բաներ՝ որ քիթի սոհ մանէն անդին շանցին, որոշած եմք միայն Պատ. Խմբագրին ազնուութիւնն դոււտուել, այն ազնուութիւն՝ որ ամբողջութեամբ է Նիհար մարմնոց մը և միջոցի հասակի մը մէջ, որբազոյն ձայնի մը և սիրուն ծիծաղի մը մէջ, կախակայեալ քաղաւածքի մը և դերակաշեալ քիթի մը մէջ, անհասկնալի ընդուն, և անբացատրելի թարգմանութեանցը մէջ, նոյն իսկ ամէջս բաւին մէջ, որ խիստ ծիծաղալար իր դառնայ։

Վերջապէս՝ ըստ ամենայնի ազնիւ է Բարաստան Մանկանցի Խմբագիրը՝ առանց տակաջի լինելու անուամբն ուլ տղնի, զի Ազնիւ տունն միայն կանոցք և ազնիւնք կրնան ունենալ, Բարաստանի Խմբագիրը թէպէտ անպիսի բոլոր ազնիկ չէ, չէ՛մք վարանիւր ըսել թէ կին ալ չէ։

Բարաստանի մէջ կը գրեն տղայքներ ալ, կամ, կը սովորին գրել, մէկ տարեկան գրողները վեց տարեկան գրողներուն չեն հաւնիր, վեց տարեկան գրողներն ալ չեն հաւնիր տաճարմեայ գրողներուն։ Հայերը չպիտի հարցնեն անշուշտ, բոլոր երբե-տարապի հետաքրքիր մը հարցնէ թէ մի տարեկան տղայն կրնա՞յ գրել, առանց պատահանելու միայն պիտի ցուինք թէ օտարապիք ասկիւսին անձանցիմ կը գրու-նուին Հայոց ուսումնական յառաջացման մասին։

Մտիկ ըրէք Բարաստանէն քաղաւածոց

ՅԱՐՈՒՄԱՆ

Քնացու, վասն զի յոգնած էր, և յանկարծ սաղին ձայնէն արթնցաւ։ Անմիջապէս քովը վաղեց և տեսաւ որ Մարիօ ըր-նիւր էր զայն գողնալու համար։ Բայց ո՞վ բռնուեցաւ, գողը երբ միանգամ ձեռքը կարծիր սաղին վրայ տարաւ, անկարելի եղաւ քաշել, վասն զի փակեր էր։ Գիւղապետը այս ազաղակները ըսելով վաղեց և ազաղակն քաշել ուղերով՝ ինքն ալ բռնուեցաւ։ Այդու կերպն սկսան շտապել, ծիծաղուն բառակէ դատելով եկաւ չփոխելով՝ գիւղապետին վրայ ինկաւ և քթին կպաւ։ Այդու եկաւ պատու գրացուհի մը գիւղեքաղաքաւում, արմուկը կպաւ տիրա-ցուին։ Ապա կանախահարը, որ այն բաղ-մանմանը մէջ ինկաւ և պատուին քղացին փակաւ։ Վերջապէս երեւցաւ ոստիկանն, որ բազմութիւնը ցրուելու կուգար։ Ձեռքը դրաւ զանդակահարին օձիկին և չիցաւ քաշել։ Հետաքրքիրներ հետզհետէ եկան կէս հագուած, ուսանք առանց դժբաղի, ուսանք բոսիկ, տանք բոլոր փական, պա-ռացին, պաշտոնցին, այսպիսի ծիծաղելի տեսարան եղած չէր։ Զրամինեօ կը խնդար-կարծիր սաղին հրամայեց որ ետեւէն եր-

Թայ և ահա ոտքն այս բազմութիւնը իր հետ կը քաշէր, Կոմսայտոգործ մը իր կաթնամաներովն, ջաղացող մը իր տապալակներովն, սայլարդ մը իւր եղներովն ու սայլովն կը փակչին: Արտաբաղադրան մը իշովը, հացագործ մը իր կողովներով, հորս մը իր փեմին, հօրն ու մօրն ու հարմուկներուն հետ բռնուեցան: Եւսնոց ու փական Հանդիսին պատուարժան աշխատակիցներն: Նրբ կարմիր սագին ամբօխը, սրուն պոչը կը կաղմէինք մենք, քաղաքը մտաւ, ահ՝ սովորի խառնաշփոթութիւնը՝ փրթաւ, որովհետեւ քաղաքն ալ այս ամբօխին մէջ մտաւ: Իշխանուհին զայս բերով՝ օրուայց ամբ փաղեց. — Խնչ տեսնեաղէկ, ահագին բազմութիւն մը որք իրար փակած կը յաւաքանան: Իշխանուհին զայն տեսնելով՝ ճոխեցու չափ խնդաց, այնքան որ կրնար մեռնիլ: Բայց խնդան անանկ աղէկ դեղ մ'է որ՝ ընդհակառակն բոլորովն բժշկուեցաւ: Հազիւ թէ խնդալով բարեւեր էր այս թափօրն: Կարմիր սագը թօթուելով, փետուրները շարժելով՝ բոլոր հետը քալածները սղաւ թօղաց: Եւսնոց թողլոյ հետը տարած մեր խելքը:

ԳԻՏԱԿԱՆ

Մինչ քրքրելու իւր փոքրիկ ծոցին մէջ երազացի երկօն խառն բազմութիւն մի ունէր, որ կը հրճուէր երաժշտութեան արտաշարժ շեշտերուն և միջակէտներուն և վերջակէտներուն յերեւել, խեղճ Հիւնքեար-Սույի, իւր ահագին գրկաց մէջ մի քանի Արեւելցիներ միայն կը սեղմէր. հոգինին հանելու շափ. — որք իր բնանց ժառանգական սովորութեան համեմատ, կիներէ հեռի, աստ անդ ցիրուցան՝ կուտէին աղցան, և ի զուր յազուիլ կը ջանային բռնութեան գեղեցկութեանց ի տեսիլ: Սրով հետեւ բնութիւնը որչափ գեղեցիկ ըլլայ,

ստակ չընէր, կին պէտք է: մանուկ ընթերցողներս թող օգտին այս կտորէն:

Հրեայ ձեռնածուներու խումբ մի, դադյեւ գուշակելով այս բանն, (այսինքն կնիկ չըլլալը) փութացած էր իւր օթոցն փռել սառնանին մօտ իր զանազան խաղերով և փորձերով պահ մի խնդայնելու համար: Սոյն մեղանաղձաւ և փեմ յազմանց անտարբեր էակներն: Կը յիշէ ընթերցողը որ վերը «ի զուր կը ջանային յազուիլ» ըսինք, և հոս կրտսնք, «փեմ» յազմանց անտարբեր էակներն: Բայց պատճառն ահա ափի, միշտ ողաց գրելով՝ մենք ալ տղայ գարձանք, և ըսածնիս մենք ալ չհասկնալու դժբաղդութեան մէջ խնկանք, ինչ որ է, շարունակենք: Ձիա եւս բաւական զուարճացուցին այդ օրն (եւ անտարբեր չեմ տմա, ես ալ հոն էի): Խեղդատակաց այդ խաղեր, զորս հասարակութիւնը իր հրաշք և գիտական փորձեր կընդունի:

Այսօր Լա Նաթիւր գիտական հանդիպին մէջ (գիտցած Գողգիթեան ալ այս Հայերէտիս պէս է) Գ. Թիսանտիէի մի յօդուածն գտնելով այսպիսի փորձերու նկատմամբ, աղժան կը համարիմ թարգմանել զայն և ներկայել Բարաստանի փոքրիկ ընթերցողաց, որպէս զի հաւատ չընծային սոյն խեղճ փորձերուն: Յաջորդ թուով:

ՆԵՆՍԱԳՐԱԿԱՆ

Հէնրի Բէվընտիշ, մեծ ընտանիքի մը կրտսերն, ծնած օրէն սկսեալ մահուանէն վերջն ձգած հարստութիւնն վայելելու սահմանուած էր: Այս կտորին բացատրութիւնը 1890 թն հրատարակուելիք բառարանի մը մէջ յիշատակուած պիտի լինի: Ստաթի այժմ՝ մենք զանց կընեմք զայն ստակայն, այս, Հէնրի Բէվընտիշ, մեծ ընտանիքի մը կրտսերն, ծնած օրէն սկսեալ մահուանէն վերջն ձգած հարստութիւնն

վայելելու սահմանում չէր: Նախ և առաջ շատ համեստ ժառանգութեան մի տէր եղաւ, բայց այն օրէն սկսեալ ունեցաւ այն եռանդն, զոր ցուցաւ միշտ եւաման համար: 1873 ին նիսի մէջ ծնաւ 300,000 տնդ-լիական ոսկի ժառանգեց, 1873 ին խիստ հարուստ ազգականէ լաւ տան մը մէջ ընդունելութիւն գտաւ: — այս գրուածն ալ պիտի բացատրեմ որ մը — վերջապէս դեռ շատ բաներ եկաւ գլխուն այս մարդուն, վերջին փորձանքը, որ նոյնպէս ստիպին մեռած գլխոյն եկաւ, այս չորստարհիկ թարգմանութիւնն է: Զերկնցնելու համար խօսքըս ի վերջ բան կը կրկնեմ թէ՛ Հէնրի Բէվընտիշ, մեծ ընտանիքի մը կրտսերն, ծնած օրէն սկսեալ մահուանէն վերջը ծր-գած հարստութիւնն վայելելու սահմանում չէր:

ՄԵՐ ԵՐԿԵԱՆՈՐ ԲԵՍԿԱՐԱՆԸ

ԵՒ

ԻՌՈ ՅՈՐԻՆԻՉԸ

Անգամ մը պատահեցաւ որ Ալեքսիս ՍԵ. Մարթէն անուն երիտասարդ մը հրացանի մը պայթմամբ իւր կողին մէջ վէրք մը ընդունեց, և թէեւ ապաքինեցաւ, և երկար տարիներ ապրեցաւ, իւր կողին մէջ ծակ մը մնաց, ուրկից ստամոքսին գործողութիւնը կրնար տեսնուիլ: Կօքթ. Պօմօն որ սոյն երիտասարդն իբրեւ սպասաւոր վարձեց, զխտակով նայելով գտաւ թէ մարտգուլթեան միջոցին մարտողական հիւթըն միշտ թթու է, որովհետեւ այս մարդուն նախակիքն աչքին վրայ զետեղուած էր ըստ նոր դրութեան նորագոյն ստեղծագործութեան: Նախ գտաւ որ առաջակում փորսոյն կը լուծուէր մէկ ժամուան մէջ, խորոված արջառոյ միւսը երեք ժամուան մէջ, մինչդեռ աղած խոզենին կը պահանջէր չորս ու կէս ժամ, թոյլ եփ-

ուած հաւկիթն՝ երեք ժամ, և կարծր եփուած հաւկիթը հինգ ու կէս ժամ: Ստամոքսին այս խտրական ընթացքը խորհել կուտայ թէ արդեօք դժուարամարտելի գրուածներն միշտի ժամանակ պէտք պիտի ըլլայ մարտելու համար, իմ՝ մասիս կը կարծեմ թէ լուծողական միակ բաւական չպիտի ըլլայ զարծանն անօրինել: Բայց ըստ առածին թէ Պեմպտին հոգի տուողը Աստուած է:

ՀԱՆՆԵԼՈՒԿԱԿԱՆ

Տաք ձի կայ, պիտի ամիսիենք մէկ ձիու մէջ. ինչպէս ընելու է և Լուծողին բան մը չենք խօստանար:

Մէկ ձի մը և մէկ մարդ մը կայ, ձին մարդուն վրայ նստեցնենք պիտի ինչ հրնարք խորհելու է: Գանողին պիտի նուիրենք նոյն ձին և նոյն մարդը, ուտելիքներնուն չենք խառնուիր:

Բուրաստանի մը թարգմանութիւնը հայերէն է: Գիտցողին կը խօստանանք երեք տախտ ոսկի:

Բուրաստանի նկարագրականն կը վերջացնենք սա՛ խօսքով: Բուրաստան ալ նախանձաբոյզ է տապալական վերպակաց, սակայն կը տալի ի թուղթն բազմափայլուն, որ ստուեր կը թողու առաջին արժանեացը:

— — — — —

ԶՈՒՍԸՍԼԻՔ

Գաւառացի կին մը իր կովն կորսնցուցած ըլլալով՝ կը հարցնէ ճամբուն վրայ դեմն ելնող թաւրքի մը:

— Անանտան տանկնտան երկան լուան ճընարնտան, աղա պուշտան պիւր աշաճա կով կէշտի կէօրտիւն մի:

— Քէօյվէնի նէ՛ տէրսին:

— Ը՛հ, կը պատասխանէ; ձունը դըր-
խող թուրք է ու թուրքէվար չգիտէ:

Ահնաբոյժ մը իր հիւանդներէն միայն
տունն՝ փրահաաութեան կերթայ, զոր աչ-
քին տեսութիւնն կորուսած էր:

— Հաւատարմութիւն ունի՞ք իմ վե-
րայ:

— Այո՛, կը պատասխանէ, հաւատար-
մութիւն մը: . . . քոյր:

Ծովեզրն:

Գիւղացի մը ջուրը կիկնայ և աներեւ-
ոյթ կըլլայ, մինակ իր գլխարկը կը մնայ
հոտանքէն փոսարեալ:

Ձկնորս մը, որ կարթը թողած էր,
զլխու մը կը դպի. տեսնելով զայս զգու-
շութեամբ մազերէն կը բռնէ, և անմիաւ
ծովեզրին մտն քարճրաւանդակին վրայ կը
դնէ:

Բայց զիւղացին բոլորովին անհանգիստ,
երեսը կը շօշափէ, աջ ու ձախ կը դիտէ,
և յետոյ դառնալով առ իւր ազատին կը-
նէ:

— Հապա՞ գլխարկաւ, ապահով եմ որ
դուք զայն թողալիք որ կորուսի:

Ճաշի ժամանակ:

— Գիտե՞ք, այս գինին իմ վատապո-
քս պտուղն է:

— Գիտեմ, և շատ լաւ:

— Ապա ուրեմն ճաշակած էիք ասիէ,
և ո՞ւր տեղ:

— Ողձանին մէջ կը պատասխանէ:

Պահականոցին մէջ:

Հարկւրապետն:— Ամբաստանեալ. ա-
հա ասիկ միեւնոյն տարուան մէջ հինգե-
րորդ անգամն է, որ դու գինովութեանդ

պատճառաւ հոս կը գաս:

Ամբաստանեալն:— Ճշմարիտ է, տէ՛ր
հարկւրապետ: Այսպէս, ես ալ կը փա-
փագէի տեսնուիլ Ձեզ հետ, որպէս զի
տարեկանն ի միտոյն վճարեմ, համեառ
զեղջով մը. յայնժամ աւելի արժան կլինէր
այնպէ՛ս չէ:

Դերձակ մը հետո պարտապանի մը:

— Ստակ կուզեմ:

— Չունիմ:

— Բայց ես քեզի շուտով դռնել կու-
տամ:

— Ը՛հ, սիրելիս ես ալ ասկէ աւելի
կարծեմ ոչինչ եմ ինչդրած:

Հիւանդ մը Տօքդէօն Մ***ի տունը
կերթայ:

— Խնչ ունիք, կը հարցնէ գիտութեան
իշխանը:

— Չգիտեմ, հանգստութիւն երբեք
չունիմ:

— Ինչպէս կեանք կը վարէք:

— Ահա ասիկ, տօքթէօն, որպէս ես
կաշխատեմ, դայիի պէս կուտեմ, շան պէս
կը վառակիմ, և իրր առնէտ կը ննջեմ:

— Ուրեմն քանի որ այդպէս է, ա-
նտանաբուժական դարման մը պիտի ատկա-
ռիմ կատարել:

Դատարանի մը մէջ

— Ն-ի. — Թշուառակա՛ն, խօսէ՛ տես-
նեմք. ո՞վ քեզի խորհուրդ տուաւ այդ-
պէս կետարդ իւր անկողնոյն մէջ այլեւ-
լու:

— Տէ՛ր, բնաւ յանցանք չունիմ. բը-
ծիչին պատուերը ի դուրժ դրի, տեսայ որ
մարեւաւ վրայ է, ես ալ դացի, վառեցի:

Մայր մը իւր զաւակին

— Ազգիկս, հպարտօրէն մի խօսի՛ր
Քիտեն, զաւակս, թէ հպարտութիւնը որ-
չգիտի մահացու մեղք մ'է:

— Այո՛, մայր, գիտեմ:

Անցած օր իր քան կարտաւանայի երբ
երբ մեր միւսիւ կէտնը սեղանին վրայ խմ
վրայօքս քեզի կրէր օրհորդը որ քան
պաշտելի աշփեր ունի, ինչ խարտեալ մա-
զեր, պղտիկ քերան, . . . սեւ արտեւա-
նունք . . .

Բժիշկ մը իւր հիւանդին.

— Բարեկամ, հիւանդութեանդ վրայ
հոգ մի՛ քննի:

— Ինչո՞ւ համար:

— Արովհետեւ անդամ մը պիտի մեռ-
նի՛մք ամենքեմս ալ:

— Ես ալ ասոր համար հոգ կընեմ,
կը պատասխանէ հիւանդը, եթէ կարող
ըլլայինք քանի մ'անդամ մեռնիլ, ասիկայ
ստաջին անգամք ըլլալուն, չէի վախնար:

— Հայր, այս իրիկուն ինձի Արեւելք
մը առ':

— Զաւակս, ասանք դատաւիրքդ կար-
դա վերջը օրագիր:

— Հայրիկ, անիկայ ալ մեր դատա-
ւիրքէն վար չմնար:

Ազգիկ մը իւր մօրը

— Մայրիկ, եթէ ես կարգուիմ, գրեց
իմ հարսնիքիս չպիտի հրախրեմ:

— Ինչո՞ւ, զաւակս:

— Արովհետեւ դու քու հարսնիքիդ
դիմ հրախրեցիր որ ես ալ գրեց փութա-
դարձաբար հրախրեմ:

Պարսկանդիսի մը մէջ

— Տիկին, եթէ կը հասիք, մեկտեղ
պարենք:

— Այո գիշեր այդ սեղանի վրէ մի-
սիւ:

— Ներեցէ՛ք համարձակութեանս,
բայց ինչո՞ւ տիկին:

— Արովհետեւ սօքիս քառքինիւր
այնքան նեղ չինած էք որ ասիկայի վրէ
այժմ պարել:

— Այժմ դրախտին մէջ օրջափ առե-
ւըջանիկ մնաց:

— Մինչեւ որ կին մ'ունեցաւ:

Հանրի Մօրիէի հաղաւածանօթ մի լաւ
սուխնն, որ մեղ ի յոյշ կածէ:

— Պարոն մը նանչ-էլիզէի վրայ անոր
պատահելով:

— Պ. Պալլանտարն դուք չէ՞ք միթէ:

— Այ, Պարոն, . . . բայց միշտ փա-
փաքող եմ ըլլալ, կը պատասխանէ:

Գաղթօրէն մէջ:

— Ո՞վ է այդ պարոնը որ կողքոյ զձեզ
սղաննիլ այդպէս դադամտա:

— Մայրսո՞ւմ մ'ի որ երկու հազար
Փրանք կը պարտի ինձ:

— Անոր համար է ուրեմն որ քան . . .
բանագրտիկ կերպարանք մի ունէր:

Ամերիկայի մը գիւղաքաղաքի մը հիւ-
րանոցն կը ժամանէ:

Պարզասեւեղ և փոխաթաթաւ, ջուր կը
խնդրէ լաւացուելու համար: Բայց ո՞չ կա-
թիլ մի ջուր:

Ճանապարհորդն փոյթ ի փոյթ իր ու-
րահն կը մաննէ և ստեղծի աղաղակներն կը
բառնայ:

— Կրա՞կ կայ, կրա՞կ կայ:

Նայի ժամանցն ոմն գոյլը, այլ ոմն

դաշտն, և բազումք անօթներ առած ջրս-
նր դեպ ի հրդեհ կը փռնեին:

— Ե՛հ, ահաւասիկ ջուր, կրտէ Ամե-
րիկացին, խիստ ջորհասիալ եմ... ինչ որ
կուզէին բոլորն այս է... և բան մը չըլլա-
րո՞ն համար ձեզ թուղթ մը կուտամ:

Արեւելք. — Ընդարձակութեամբը՝ հայ
Եւրոպայականութեամբը՝ դեռ-մէն իսկ դա-
րով իւր առատաձեռնութեան, շա՛տ չունի
իւր խմբագրաց նման:

Մասիս... ձեռքն որ ուրիշին հորը կփայլէ
ինքը մէջը կիմոյց:

Աշտարներ. — Տիրոջը երկիրը ռե-
պորտալաշտ ծառայն, տնա միայն խնկաման
մը կը պակսի:

Մանգուսէի էֆ. քեոս. — Լրագրաց վար-
տանին որ ճշմարտութիւնն պրտալէն հո-
գին բեւանը երաւ:

Թէրքիմանը էֆ. քեոս. — Մէկ աշրամը
Հոսով կը դիտէ իսկ միւսովն քառակերը
կը գնէ:

Գրական Ծորում. — Պարսկաց քէթէն
հեղինակն որ համով է բոլոր փութ չիւտաց-
ներ:

Հոյս. — Այնքան նեղեցին խեղճը որ
մարերա վրայ է:

Երկրագունտ. — Հայ գրագիտաց գրա-
կան աշխարհը:

Մէճմուտը սիւպար. — Գրական աշ-
խարհին գիտաւոր աստղը որ փայլիլուն պո-
ջը երբեմն տեսանելի կլինի մեզ:

Փունջ. Մասիկ բուսիկ քաքանայ մը որ
20 տարիներէ ի վեր շարունակ Հոլլուայի
տեղահատները կը կըլէ ու կը կըլէ:

Հայրենիք. — Այնքան կերպարանաւորա-
կեղաւ որ պոժմա իւր կացութիւնը որոշելը
անկարելի է:

Լապտեր Դիւղինեան. — Մաղրաթները,
որ շատ ծաղրելուն համար զաղրելի ալ է:

Ընտանիք. — Առանց այս հանգիսին
պոժմա երկրասարգութիւնը բնաւ տեսնե-
լիք չուներ. այս հանգիսին մէջ դիտաւոր
դիւղազնը կլինէ, որորին դիւղազն ալ
կլինէ:

Բարաստան մանկանց. — Պարտիզիս
մէջ փաշերուն քով բոյս տնկել ուղղը
դժուարութեանց կը հանգիսի:

ԲԱՌԱՐԱՆ

Գերասանուհի. — Կին, որ խոտովանի
թէ կտակերդութիւն կընէ:

Սիրահար. — Դադա որորդ՝ որ կգա-
դարի շահաւոր բլրակ երբ ունենայ օրի-
նաւոր օրս թէզերէ:

Աւել. — Կախարդաց մէլոսիրէա:

Պատկեր. — (Կապոյտ գուլպայ) թիւա-
ւոր ստաւար կենդանի:

Օրհնութիւն. — աժան նաւեր:

Եզ. — Ատեւութեան հօրեղբայրը:

Գեղեցիկ կնոջ մը բազուկ. — Վզնայի
մը ամենագեղեցիկը:

Դադալ. — Մոխրայ բուքալ:

Մասն մտրմայ յուսայ մինչեւ քաղքե-
րա. — Մասնիկ խաթի:

Գօրաէ. — Գահարեղէնի տնան:

Մարտագութիւն. — Ներքին քաղաքա-
կանութիւն:

Ամստեղան տուն. — Ատաք պահա-
րան:

ԼՈՒԾՈՒՄՆ ԶԱՆԵԼՈՒԿ

Հապտերի 12-րդ թուով հրատարակեալ հանելուկին լուծումն հետեւեալն է զոր լուծեց Պ. Ն. Երեցեան,

Պ - թ
Ղ - ջա
Մ - թափ - ն
Տաճի - ստան
Վ - տիկ - ն
Թէ - քի
Պ - ւ

ՊԱՐԳԵՒԱՌՈՐ ԶԱՆԵԼՈՒԿ

Կէլնէ ամփոնը, կիջէ ամփոնէն
ճառերի շեղջեր կը թափէ բերէն.
Միշտ կը բողբէ, արդե՞օք կը դործէ,
Իսկ դէպ խօսակցի ընկերը կուզէ
Մեծամիտ մարդու հեգնող հայեացքներ.

Այդ սէգ դործիչն եթէ ջլատես,
Նորա ջիւերէն բառեր կը շինես.
(Առաջին բառին համար.)
Խիկար իմաստուն անցեալ օր կատէր.
(Այդ բանը երբեք ամեն մարդ ունէր.)
Բայց ես ձեզ կասեմ, որ այժմ նոյնպէս,
Մեզմէ շատերը կենդանիների պէս
Ունինք այդ. չէ՞ք հաւատար նայեցէք
Հայելիի մէջ, իսկոյն պիտ' գտնէք.
Երկրորդս է Խառնոյ օր գէտը.
Որի ծայրն է Մոն-Վիդոյ բարձր կէտը.
Վերջինքն է կենդան լուսոյ Հոյ ազգի,
Արկէ մամուլն (Պօլսի) սփռէ լոյս բողմնագի.

Հապտերի 13-րդ թուով հրատարակեալ հանելուկը տախտակն լուծուած չէ.

ԾԱՆՈՒՑՄԱՌՆՔ

Պ. Տր Ս. Բիւլուի ՀԵՒԱԿԱՆ ԽՐՃԻԹԸ օր
տակէ առաջ Ընտանիք հանդիսին մէջ մաս
առ մաս հրատարակուեցաւ, այս անգամ

առանձին հրատարակեալ կը վաճառուի ի
գին 2 դահեկան, Հոյ դրաքանդաւոց քով.
Նոքա՝ որք գնահատած են արդէն
վկայիւ օգտակարութիւնը, պիտի փութան
անշուշտ ունենալ զայն.

ԳՐԱԿԱՆ ԵԱՐԺՈՒՄ Հանդէսը կը հրա-
տարակուի երկու տարիներէ ի վեր խմբագ-
րութեամբ Եղիա Էֆ. Տէմիրճիպաշեանի, որ
իւր նոր զաղտիւրներն կը ծաւալէ այս
հրատարակութեամբ.

Տարեգինն է Կ. Պօլսոյ համար 4 մէճիւս.

Արեւելեան Մամուլ պատուտիւնա-
գոյն ամառիցը առանձնաբոյ աւարիներէ ի
վեր կը հրատարակուի խմբագրութեամբ
Ս. Պ. Պօլսին Մեծայարդ գրող Է. Մ. Մամուր-
եանի. Ամէն կարգի խնդիրներ հմուտ և
կարգաւորեալ սճով կը ներկայանան այն
Հանդիսին միջոցաւ՝ բանասիրաց.

Տարեգինն է 4 մէճիւս, բաժանորդա-
գրութեան տեղն է Կ. Պօլս համար Սոթման
համար՝ Ն. Կ. Պէրպէրեանի տպագրատունը.

Արդեամբ Ասիական Ընկերութեան
ԵՐԿՐԱԳՈՒՆԻ օգտակար հանդէսը կ'հրատա-
րակուի երկու տարիներէ ի վեր. տարւոյս
սկիզբէն Ազգային գրողներէն Եղիա Էֆ.
Տէմիրճիպաշեանի խմբագրութեամբ կ'հրա-
տարակուի.

Նիւթոյ առատութեան հետ հանգի-
սին գեղեցիկ կարգաւորութիւնը յոյժ գգա-
լի է Երեւանի ընթերցողաց.

Տարեգինն է Պօլսոյ համար 40 դ. և
գաւառաց համար 30 դ.:

ՏԵՐ ԵՒ ՏՆՕՐԵՆ
ԱՐԱՍ ԱՇՃԵԱՆ

ՄԻՄՊԻՐԻՆԻ ԽԱՆ ՎԱՐՈՒ ՍԱՐԿ 35

ՏՊԱԴՐԱՆԱԿ ՀՐԱՄԱՆԱՌ ՄԷԱՐԻԺԻ